

Vem förtröstar du nu på?

- Detta var den assyriske kungens sändebuds meddelande till kung Hiskia när han befallde honom och Jerusalem att kapitulera och överlämna sig i assyrens hand.

Vem förtröstar du nu på? Dessa ord är lika aktuella för dig och mig idag.

- Vem förtröstar du på när livet faller ihop och saker och ting inte går som du hade tänkt och hoppats?

Vem förtröstar du på när det känns som om du inte klarar av att hålla emot frestelsen att synda?

- Och vem förtröstar du på när allt i livet går så bra som du bara kan tänka dig?

Dessa frågor kommer vi att kolla på idag. Låt oss gå till Jesaja 36:1

[Bibelläsning]

¹I kung Hiskias fjortonde regeringsår drog Sanherib, kungen i Assyrien, upp och angrep alla befästa städer i Juda och intog dem. ²Från Lakish skickade han Rab-Sake med en stor här till Jerusalem mot kung Hiskia. Han stannade vid Övre dammens vattenledning, på vägen till Valkarfältet.

³Då gick överhovmästaren Eljakim, Hilcias son, skrivaren Shebna och kanslern Joa, Asafs son, ut till honom. ⁴Rab-Sake sade till dem: "Säg till Hiskia: Så säger den store kungen, kungen i Assyrien: Vad är det som gör dig så full av förtröstan? ⁵Jag säger: Det är bara prat att du skulle veta råd och ha makt att föra krig. Vem förtröstar du nu på, eftersom du har satt dig upp mot mig? ⁶Du förtröstar väl på den brutna rorstaven Egypten, men när någon stöder sig på den, går den in i hans hand och genomborrar den. Sådan är farao, kungen i Egypten, för alla som förtröstar på honom. ⁷Eller säger du till mig: Vi förtröstar på HERREN, vår Gud. Var det då inte hans offerhöjder och altaren Hiskia avskaffade, när han sade till Juda och Jerusalem: Inför detta altare skall ni tillbe? ⁸Men ingå nu ett vad med min herre, kungen i Assyrien: Jag skall ge dig tvåusen hästar, om du kan skaffa dig ryttare till dem. ⁹Hur skulle du då

kunna slå tillbaka en enda ståthållare, en av min herres ringaste tjänare? Och du sätter din förtröstan till Egypten för att få vagnar och ryttare!

¹⁰Menar du att jag utan HERRENS vilja har dragit upp till detta land för att fördärva det? HERREN sade till mig: Drag upp mot detta land och fördärva det!”

¹¹Då sade Eljakim och Shebna och Joa till Rab-Sake: ”Tala till dina tjänare på arameiska, för vi förstår det språket. Tala inte till oss på judiska inför folket som står på muren.” ¹²Men Rab-Sake svarade: ”Är det då till din herre och till dig som min herre har sänt mig att tala dessa ord? Är det inte i stället till de män som sitter på muren och som tillsammans med er skall tvingas äta sin egen avföring och dricka sin egen urin?” ¹³Därefter steg Rab-Sake närmare och ropade högt på judiska: ”Hör den store kungens, den assyriske kungens, ord. ¹⁴Så säger kungen: Låt inte Hiskia bedra er, för han kan inte rädda er. ¹⁵Låt inte Hiskia få er att förtrösta på HERREN, när han säger: HERREN skall förvisso rädda oss, och denna stad skall inte ges i den assyriske kungens hand.

¹⁶Lyssna inte på Hiskia, för kungen i Assyrien säger: Gör upp i godo med mig och kom ut till mig, så skall ni få äta var och en av sin vinstock och av sitt fikonträd och dricka var och en ur sin brunn, ¹⁷tills jag kommer och hämtar er till ett land som är likt ert eget, ett land med säd och vin, ett land med bröd och vingårdar. ¹⁸Låt inte Hiskia förleda er, när han säger: HERREN skall rädda oss. Har någon av de andra folkens gudar räddat sitt land ur den assyriske kungens hand? ¹⁹Var är Hamats och Arpads gudar? Var är Sefarvajims gudar? Eller har de räddat Samaria ur min hand? ²⁰Vilken bland dessa länders alla gudar har kunnat rädda sitt land ur min hand? Skulle då HERREN kunna rädda Jerusalem ur min hand?” ²¹Men de teg och svarade honom inte ett ord, ty kungen hade givit denna befallning: ”Svara honom inte.”

²²Överhovmästaren Eljakim, Hilkias son, skrivaren Shebna och kanslern Joa, Asafs son, kom till Hiskia med sönderrivna kläder och berättade för honom vad Rab-Sake hade sagt.

[Bön]

- I vår predikoserie över Jesaja bok så har vi nu kommit fram till kapitel 36-39 som är en historisk redogörelse för tre händelser som äger rum strax innan och under 701 f.Kr.

I kap 36-37 så får vi läsa om hur den assyriske kungen Sanherib har angripit Judas befästa städer och intagit dem.

- Han gör sig nu redo för att inta även Jerusalem där vi får läsa om hur han skickar Rab-Sake för att övertala Hiskia och Jerusalem om att kapitulera.

I de föregående kapitlen 28-35 som förbereder oss för denna händelse så har Jesaja gett Juda och Hiskia 6st verop.

- Här så har han varnat Juda och gett henne valet mellan att få ta emot ve eller välsignelse beroende på om hon hörsammar Herrens ord eller ej.

Tyvärr så istället för att lyda Herrens ord så hade Hiskia emot Guds befallningar och ingått en allians med Egypten.

- När Hiskia insåg att Egypten inte kunde hjälpa så mutade han Assyrien genom att sända till honom rikedomar från templet och sina skattkammare men detta hindrade inte Assyriens frammarsch.

Hiskia hade förtröstat på Egypten och på sina försök att muta Assyriens kung. I kap 36-37 kommer den stora frågan: ska han nu när Assyrien gör sig redo att inta Jerusalem äntligen hörsamma Herrens ord?

- I kap 38 så får vi möta en annan händelse som äger rum innan Assyrien anfäller Juda där Hiskia blir dödligt sjuk. Vem ska han i denna situation förtrösta på?

Och slutligen i kap 39 så har vi en händelse där Hiskia befinner sig i medgång. Ska han i denna situation förtrösta på Herren eller sig själv?

- I denna predikan så ska vi kolla på tre punkter.

1. Vem förtröstar vi på i frestelsen? (kap 36-37)
2. För det andra: Vem förtröstar vi på i livets motgångar? (kap 38)
3. Och för det tredje och sista: Vem förtröstar vi på i livets medgångar? (kap 39)

Låt oss då börja med att titta på vem förtröstar vi på i frestelsen? I kap 36-37.

- De här två kapitlen är indelade i två cykler med vardera en frestelse som följs av Hiskias reaktion till frestelsen.

När den assyriske kungen Sanherib i kap 36:1 angrepp de befästa städerna i Juda och intog dem så skickade han Rab-Sake med en stor här mot Jerusalem för att fresta Hiskia och Juda att ge upp.

- Några av Hiskias män går ut för att möta dem och lyssna till vad Rab-Sake har att säga.

I denna text så ger oss Rab-Sake en skuggbild på Satan, den gamle ormen och frestaren som försöker att fresta oss alla till synd.

- Rab-Sakes metod är skrämmande likt Satans metoder i 1 Mos 3 när han frestade Adam och Eva till att synda.

Om ni går med mig till v.4 så ska vi se. Men först vill jag att ni ska lägga märke till att det centrala begreppet i texten vi går igenom handlar om att förtrösta.

- Bara i v.4-9 så används det hebreiska ordet för att förtrösta 7ggr. I v.4 säger Rab-Sake:

Vad är det som gör dig så full av förtröstan?

- I frestelsen så börjar Rab-Sake i v.5 med att lyfta fram något som är sant: Det är bara läppars ord att du skulle veta råd och ha makt att föra krig. Vem förtröstar du nu på, eftersom du har satt dig upp (eller ordagrant: gjort uppror) mot mig?

Här så påpekar Rab-Sake att Hiskia är oförmögen att föra krig mot Assyrien. Vilket är i sig är sant. Assyrien har redan besegrat Judas arme och intagit deras befästa städer. Nu så återstår bara det sista att inta Jerusalem och besegra den lilla arme som ännu är kvar.

- Så rent mänskligt är det hopplöst. Vem är det då Hiskia och Jerusalem förtröstar på?

I v.6 så säger Rab-Sake hånfullt: Du förtröstar väl på den brutna rorstaven Egypten, men när någon stöder sig på den, går den in i hans hand och genomborrar den. Sådan är farao, kungen i Egypten, för alla som förtröstar på honom.

- Texten här dryper av ironi och Sarkasm. Rab-Sake frågar precis samma frågor som Gud, genom profeten Jesaja hade frågat folket.

Rab-Sake avfärdar precis som Jesaja hade gjort möjligheten att förtrösta på militär styrka och på Egypten.

- Ironin fortsätter i v.7 **Eller säger du till mig: Vi förtröstar på HERREN, vår Gud. Var det då inte hans offerhöjder och altaren Hiskia avskaffade, när han sade till Juda och Jerusalem: Inför detta altare skall ni tillbe?**

Det var just Herren som Hiskia inte hade förtröstat på. Och här så försöker Rab-Sake likt ormen frestade Eva att få Hiskia och folket att inte förtrösta på Gud.

- I 2 Krön 31 så hade Hiskia genomfört reformer där han bland annat i kontrast till de flesta av Judas andra kungar hade tagit bort offerhöjderna och altaren.

Men det fanns motsättningar till detta bland folket så det är här Rab-Sake vill få folket att tvivla på Hiskia.

- Han erbjuder dem hånfullt i v.8-9 2000 hästar om de bara kunde skaffa fram ryttare till dem.

Hiskias arme var så förminskad att han inte ens kunde göra detta. Rab-Sake ville här få Hiskia att inse läget och ge upp?

- I v.10 kommer kanske den största ironin av alla: **”Menar du att jag utan HERRENS vilja har dragit upp till detta land för att fördärva det? HERREN sade till mig: Drag upp mot detta land och fördärva det!”**

Gud hade faktiskt i Jes 10 sänt Assyrien som straff emot Juda för att de hade förkastat honom, men syftet var inte att de skulle förgöra och fördärva landet.

- Så Rab-Sake förvränger här sanningen precis som Satan gjorde med Adam och Eva. Ni ska visst inte dö om ni äter av den förbjudna frukten.

Det ironiska är att Gud i Jes 10 lovade att Assyrien skulle dömas för att hon i sin stolthet inte hade utfört Guds dom på det sätt som han hade sänt henne till att göra.

- Frestelsen slutar inte bara här. Under hela tiden så hade Rab-Sake talat på Hebreiska. Hiskias sändebud begär av honom att han ska tala på arameiska som var diplomatspråket under den här tiden.

Detta för att folket inte skulle förstå. Nu vänder sig Rab-Sake och talar högljutt till Jerusalems invånare som står på murarna att Hiskia inte ska bedra dem att förlita på Herren när han säger:

- HERREN skall förvisso rädda oss, och denna stad skall inte ges i den assyriske kungens hand.

Nu riktar han sig likt Satan in på att vålla splittring mellan Guds folk.

- Och likt ormen lockade Eva med frukten så erbjuder han folket som hade brist på mat att få komma ut ur Jerusalem och få äta av landets frukter.

Detta ”tills jag kommer och hämtar er till ett land som är likt ert eget, ett land med säd och vin, ett land med bröd och vingårdar.”

- Dom assyriska kungarna hade policyn att föra bort i fångenskap de folk de besegrade så att de inte på nytt ska göra uppror mot dem.

Här så försöker Rab-Sake att försköna detta fångenskap. Slut argumentationen i denna "frestelse" kommer i v.18-20 när Rab-Sake säger:

¹⁸Låt inte Hiskia förleda er, när han säger: HERREN skall rädda oss. Har någon av de andra folkens gudar räddat sitt land ur den assyriske kungens hand? ¹⁹Var är Hamats och Arpads gudar? Var är Sefarvajims gudar? Eller har de räddat Samaria ur min hand? ²⁰Vilken bland dessa länders alla gudar har kunnat rädda sitt land ur min hand? Skulle då HERREN kunna rädda Jerusalem ur min hand?"

- Här så försöker Rab-Sake likt ormen att få folket att tvivla på Gud. I detta fallet att Gud inte skulle förmå att rädda Juda och Jerusalem.

Han argumenterar: Om inte de andra folkens gudar har kunnat rädda sina folk. Varför tror ni då att Herren ska kunna rädda er?

- Så han smädar den levande Guden genom att jämföra honom med avgudar.

Hur reagerar du och jag på frestelsen när den kommer?

Precis som Rab-Sake så är Satans strategi att vi ska tvivla på Guds ord, han förvränger ordet och vill försöka få oss att tvivla på Guds förmåga och hans rättvisa.

- Efter att ha talat till de kristna i Rom om att både de som är starka och svaga i tron ska ta hänsyn till varandra och inte bli varandra till fall så säger Paulus i Rom 14:23 För allt som inte sker av tro är synd.

Det är detta område Satan vill få oss att synda på att vi ska agera utan tro och förtröstan.

- Han fick Adam och Eva att tvivla på Gud och att synden skulle vara mer värdeful än honom.

Och det är även detta han vill få oss, att börja tvivla på Gud och att vi skulle börja värdera synden mer än honom.

- Om vi medvetet ger efter för frestelsen så är det vi kommunicerar att vi värderar synden mer än Gud.

Så sättet att möta frestelsen är i tro på Gud. När det gäller andens vapenrustning i Ef 6 så är det trons sköld som vi ska lyfta upp mot djävulens alla brinnande pilar.

- Och i 1 Pet 5:8 där Satan beskrivs som ett rytande lejon som söker efter vem han kan sluka så ser vi att vi ska göra motstånd mot honom genom att vara orubbliga i tron.

Låt oss då se hur Hiskia gensvarar på frestelsen. När han fick rapporten från sina närmsta män så rev han sönder sina kläder och klädde sig i säck tyg som på den här tiden var tecknet på att man sörjde och så gick han in i Herrens hus.

- Istället för att ge efter för frestelsen så gick han till Gud och sökte Herren.

Det är precis så här vi behöver göra. Att när frestelsen drabbar oss att vi flyr bort ifrån den till Gud.

- Men det räcker inte med att bara fly bort från frestelsen och begäret. Vi måste ersätta det med något annat.

Puritanen John Owen: Pekar på vikten av detta när han säger: Fyll eran tillgivenhet med Kristi kors så kommer det inte vara något rum för synden.

- Samtidigt så betonar Owen att vi måste döda synden annars så kommer den att döda oss.

Men det hjälper inte med att bara döda den vi måste ersätta den med en passion för Jesus och hans kors.

- Hiskia går inte bara in till templet. Han sänder sina närmaste män till profeten Jesaja för att han ska be å Hiskia och folkets vägnar.

När du går igenom frestelser och prövningar som du kämpar med så håll det inte för dig själv, utan gå till en broder eller syster som du litar på och be dem hjälpa dig att be för detta.

- Ett område där detta blir extra viktigt är män som frestas av sexuell synd. Att de inte håller detta för sig själva utan får hjälp från en annan broder att be för dem och hålla dem ansvariga i frestelsen.

När Hiskia sänder sina män till Jesaja så är det framförallt en sak som han lyfter fram och det är önskan om att Jesaja ska be till Herren att straffa den assyriske kungen för att han har hånat den levande Guden.

- Här så har vi något att lära oss när det gäller våra böner som allt för ofta är människocentrerade.

När vi ber har vi Guds eller människors ära i fokus. Hiskia vädjar inte primärt till Gud för att fienden riskerar att inta Jerusalem, utan det viktigaste för honom är Guds ära.

- Här i kap 37 så läser vi inte ens om hur Jesaja ber. Men ändå med en gång när männen anländer så ger Jesaja svaret på det som Hiskia hade önskat.

Jesaja säger att Hiskia och folket inte ska frukta för de ord som den assyriske kungens tjänare har hädat Gud. Herren ska låta en ande verka i den assyriske kungen så att han hör ett ryckte och vänder åter till sitt land där han skulle falla för svärd.

- I v.9 i kap 37 så kommer ryktet som Jesaja lovat att uppfyllas, närmare bestämt att Tirhaka, kungen i Nubien hade dragit ut för att strida mot honom.

Detta gör att den assyriske kungen på nytt skickar sändebud med en frestelse: Och än en gång så uppmanar kung Sanherib Hiskia att inte förtrösta på att Herren ska frälsa honom.

- På samma sätt som förra gången så lyfter han fram hur Assyrien har besekrat många och hur deras gudar inte har lyckats rädda dem och därmed att inte heller Herren skulle förmå att rädda.

Han försöker få Hiskia att inte förtrösta på Herren. I v.14-20 så får vi se Hiskias gensvar till denna frestelse i form av en bön.

- ¹⁴När Hiskia hade tagit emot brevet av budbärarna och läst det, gick han upp i HERRENS hus och bredde ut det inför HERRENS ansikte. ¹⁵Och Hiskia bad till HERREN och sade: ¹⁶”HERRE Sebaot, Israels Gud, du som tronar på keruberna, endast du är Gud över alla riken på jorden. Du har gjort himmelen och jorden. ¹⁷HERRE, böj ditt öra och hör. HERRE, öppna dina ögon och se. Hör alla Sanheribs ord, som han har talat för att håna den levande Guden. ¹⁸Det är sant, HERRE, att kungarna i Assyrien har ödelagt alla länder, också sitt eget land. ¹⁹Och de har kastat deras gudar i elden, ty de var inga gudar utan verk av människohänder, trä och sten. Därför kunde de förgöra dem. ²⁰Men nu, HERRE, vår Gud, rädda oss ur hans hand, så att alla riken på jorden förstår att du är HERREN, endast du.”

Vi ser än en gång hur Hiskia gensvarar i förtröstan på Herren och med en bön som får våra böner att framstå som svaga och mänskocentrerade.

- Han ber till Gud som den suveräne skaparen och vädjar till honom att öppna sina ögon och se hur Sanherib hånar honom.

Även då Hiskia i sin bön vill att Herren ska rädda dem så är hans bön helt fokuserad på Gud. Den börjar och slutar med Gud.

- Hiskia åkallar Gud som Herren Sebaot. Sebaot betyder härskaror alltså arméernas Gud. Detta är en vädjan till Gud att likt en furste dra ut med sina arméer.

Det är Gud som ytterst styr över alla rikena. Endast han är Gud över alla rikena på jorden.

- I Hiskias bön så vädjar han till Gud att försvara sin ära. Han bekänner inför Gud att det är sant att Assyriern har ödelagt länder och bränt upp deras gudar.

Men i allt detta så bönfaller Hiskia Herren att rädda dem så att alla folk förstår att endast HERREN är Gud.

- Här så kretsar allt kring Gud. När vi befinner oss i frestelsen vad kretsar då våra böner kring, oss själva eller Gud?
- Är det ytterst Guds ära eller vår egen som vi har i fokus i våra böner.

Herrens bön börjar och slutar på detta Gudsförhärligande sätt. Fader vår som är i himlen, helgat vare ditt namn, tillkomme det rike, ske din vilja såsom i himlen så och på jorden...ty riket är ditt och makten och härligheten i evighet amen.

- Så vad förtröstar vi på i frestelsen? Gud eller något annat. Det yttersta exemplet om att förtrösta i frestelsen får vi i Jesus som i allt frestades som vi men var utan synd.

Han är vår överste präst, det är honom vi måste ha i fokus för att klara av frestelserna som vi får möta.

- Det är han som är själva källan till att kunna förtrösta genom frestelsen.

Låt oss ta till oss orden i Heb 12:1-4 **...låt oss då lägga bort allt som tynger, och särskilt synden som snärjer oss så hårt, och löpa uthålligt i det lopp som vi har framför oss. ²Och låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons (alltså förtröstans) upphovsman och fullkomnare, som i stället för den glädje som låg framför honom utstod korsets lidande utan att bry sig om skammen och som nu sitter på högra sidan om Guds tron. ³Tänk på honom som måste uthärda sådan fiendskap från syndare,**

annars tröttnar ni och tappar modet. ⁴Ännu har ni inte gjort motstånd ända till blods i er kamp mot synden.

- Om vi likt Hiskia som flydde till Herrens hus flyr till Jesus som är Guds hus personifierat så ger Jesus oss kraften att förbli i förtröstan trots frestelsens attacker.

I v.21-38 så kommer Guds svar på Hiskias bön. Först i v.21-29 hur Gud uttalar doms ord angående kungen i Assyrien. Hur han ska bli straffad pga. sin stolthet.

- Och sen i v.30-35 så får Hiskia ett tecken på att detta ska ske: **Detta skall för dig vara tecknet: Man skall detta år äta vad som växer upp av spillsäd, och nästa år av självvuxen säd, men det tredje året skall ni så och skörda, plantera vingårdar och äta deras frukt. ³¹Och de räddade av Juda hus som blivit kvar, skall på nytt skjuta rot nertill och bära frukt upptill. ³²Ty från Jerusalem skall en kvarleva gå ut, de räddade från Sions berg.**

Sen så kommer något mycket intressant i slutet på v.32 HERREN Sebaots nitälskan skall göra detta. Ordet här kan också betyda svartsjuka.

- Det var Herrens svartsjuka för hans namn som gjorde att han kom att rädda Jerusalem. Det var precis detta som Hiskia hade vädjat om att Gud skulle straffa dem som hade hädat Guds namn.

I v.36-39 så får vi uppfyllelsen av Jesajas profetia om att Assyrien ska straffas.

- Herrens ängel gick ut och slog 185 000 ur assyriernas läger och kung Sanherib vände tillbaka till sin huvudstad, Nineve. Ett antal år senare så blev han dödad med svärd av två av sina söner när han tillbad i sin Gud Nisroks tempel.

Här så ser vi på nytt ironi och sarkasm. Sanherib hade hånat Hiskia och Juda att Herren inte kunde frälsa dem precis som de andra folkens gudar inte kunde rädda deras folk.

- Hiskia hade gått in till Herrens den sanne Guden tempel och Gud räddade honom.

När däremot den hånande Sanherib gick in för att tillbe sin avgud i sitt tempel så blev han själv mördad. Hans gud förmådde inte att beskydda honom.

- Vi har ställt oss frågan: vem är det vi förtröstar på i frestelsen?

Låt oss nu ställa vår andra fråga: Vem förtröstar vi på i motgången?

- Vem förtröstar vi på när våra liv inte blir som vi har tänkt, vem förtröstar vi på när vi drabbas av sjukdom, vem förtröstar vi på när svårigheterna kommer?

I kap 38 så blir Hiskia dödssjuk och Jesaja blir sänd till honom för att förkunna att han ska göra sig redo att dö.

- Denna händelse ägde rum innan Herrens ängel hade besegrat Assyrierna. Varför kommer då denna text här i Jesaja bok?

Jo, den förbreder oss på nästa del av boken där fokuset går över från Assyrien till att Babylonien kommer att bli den stora fienden. Vi kommer att se detta i kap 39.

- Så Hiskia är här dödssjuk och har fått sin dödsdom. Vad är det då han gör?

Jo, han vänder sig till Herren i v.2 **²Då vände Hiskia sitt ansikte mot väggen och bad till HERREN: ³”O, HERRE, kom dock ihåg att jag har vandrat inför dig i trohet och med hängivet hjärta och gjort det som är gott i dina ögon.” Och Hiskia grät mycket.**

- Om vi jämför med Hiskias förra bön så var denna bön människocentrerad.

Han fokuserar på sig själv och vad han har gjort för Herren. Hiskia säger att han i trohet och med ett odelat hjärta har vandrat inför Herren.

- 2 Krön 32:1 talar om hur Hiskia i trohet till Gud i de två kapitlen innan hade utfört reformationer i riket där han bl.a. hade renat templet, infört påskfirande och tagit bort avgudadyrkan.

Men samtidigt så hade han mot Guds befallning ingått förbund med Egypten och tidigare i Jesaja bok inte hörsammat profetens ord.

- Men vi ser samtidigt en djup sorg och vädjan till Herren.

Hiskia må här ha haft ett fel fokus i sin bön, men hans förtröstan var helt rätt riktad.

- I denna motgång så var hans förtröstan riktad till Gud. Det samma gäller oss. Vi kan ofta känna att våra böner är torra och människocentrerade men den stora frågan är vem är det vi förtröstar på?

Förtröstar vi på Gud i våra böner eller ej? Pga. av Hiskias sorg och vädjan så valde Gud att svara hans bön och lovade honom att han skulle få leva 15år till. Men inte bara det Gud lovade även att rädda Hiskia och Jerusalem ur den assyriske kungens hand.

- Tecknet på detta var att skuggan av solen på Ahas trappa som förmodligen fungerade som någon form av solur skulle gå tillbaks 10 steg.

Vem förtröstar du och jag på i motgångar? Tidigare så hade Hiskia förtröstat på Egypten.

- I detta fallet så räddade Herren honom från att dö i den sjukdom som han hade.

Men ibland så räddar faktiskt inte Gud oss från de motgångar som han låter oss få genomgå.

- Förtröstar vi på honom oavsett om vi blir befriade från våra omständigheter eller ej?

Kommer ni ihåg vad Sadrak, Mesak och Abed-Nego svarade Nebukadnessar när han hotade dem att de skulle bli kastade i den brinnande ugnen om de inte tillbad hans bildstod?

- ¹⁷Om det blir så, är vår Gud, som vi dyrkar, mäktig att befria oss ur den brinnande ugnen och att befria oss ur din hand, o konung.
- ¹⁸Men om inte, så skall du veta, o konung, att vi ändå inte dyrkar dina gudar och att vi inte vill tillbe den staty av guld som du har låtit ställa upp.”

Dom var fulla av förtröstan på att Gud var mäktig att rädda dem ur den brinnande ugnen, men om han skulle välja att inte befria dem så skulle de ändå inte tillbe kungens staty.

- Vi får alla för eller senare gå igenom svårigheter. Hur hanterar dem? Blir vi bittra eller förtröstar vi på att Gud har vårt andliga bästa i fokus?

1 Thess 5:18 säger att vi ska tacka Gud i alla livets förhållanden. Oavsett vad som händer i livet så har vi Gud och frälsningen.

- Att få spendera en underbar evighet med Gud. Är inte det fantastiskt?

Så i våra motgångar låt oss ha blicken fäst på Jesus. Om vi likt Petrus när han skulle gå på vattnet tittar på omständigheternas vågor så börjar vi sjunka.

- När vi upplever att vi håller på att drunkna i motgångarnas vågor så må vår blick vara fäst på Gud.

Och även när vi likt Petrus sjunker så låt oss inte glömma att Jesus står där på vattnet och erbjuder oss en hjälpande hand.

- Låt oss också ha i tankarna att Gud många gånger är den som sänder oss in i svårigheterna och detta gör han inte som en ond

sadist utan i sin godhet för att han vill använda omständigheterna för att dra oss närmare honom.

Under kommunist tiden i Rumänien då kristna blev brutalt torterade i fängelserna så fanns det fångar som beskrev vistelsen i fängelset som en smekmånad med Jesus.

- Dom hade lärt sig att förtrösta på Jesus i omständigheterna.

När Richard Wurmbrand hade kommit ut ur det kommunistiska fängelse där han hade blivit torterad och plågad så blev han stoppad på gatan av människor som sa: varför är du så lycklig, vad är källan till all din lycka?

- Han svarade: "Jag har precis kommit ut från flera år av kommunistiskt fängelse."

Platsen som skulle brutit ner vilken annan människa som helst hade blivit platsen där Richard hade lärt sig att glädjas och förtrösta på Gud.

- Men samtidigt får vi inte glömma att vi liksom Hiskia kan be till Gud att han räddar oss ut ur våra omständigheter och vi får inte glömma att vår Gud är en mäktig Gud som förmår att göra detta.

I de svårigheter som vi befinner oss i så må vi inse att det är Guds godhet som har tillåtit detta för vårt andliga bästa för att leda till att Gud ska bli förhärligad i våra liv.

- Hiskia blir faktiskt räddad från de omständigheter som han befinner sig i och bryter ut i en lovsång.

I denna sång så beskriver han först sin sjukdom och hur han är nära att dö och hur detta kommer från Gud som liksom ett lejon krossar hans ben.

- Han ser alltså sin sjukdom och sin väntande död som om den kommer från Herren.

Men, men, men, men sen säger han i v. 17 **¹⁷Se, det som var så bittert för mig blev till nytta (eller till frid som det står på Hebreiska). I din**

kärlek räddade du min själ från förintelsens grop, ty du har kastat alla mina synder bakom din rygg.

- Han insåg att i det som för honom kändes bittert så fanns Guds kärleksfulla hand och det gav honom frid.

Vad helst det vara må som kännas bittert och svårt i våra liv så låt oss i förtröstan inte missa att se Guds kärleksfulla hand.

- Vi kan också lära oss här från Hiskia om vikten av att lovsjunga Gud för hans fantastiska frälsning.

Ofta så kan vi som kristna vittna om att Gud använde det som för oss var de mest bittra omständigheterna för att leda oss till honom och frälsa oss till en underbar relation med honom för alltid.

- Må vi likt Hiskia sjunga i alla våra livs dagar inför Herren om hans underbara frälsning.

Och detta oavsett livets omständigheter. Att vi kan stämma in med orden som Job sa i Job 1:21 Herren gav och Herren tog. Lovad vare Herrens namn!

- Och i kap 2:10 Om vi tar emot det goda av Gud, ska vi då inte ta emot det onda (eller det dåliga som det betyder i denna kontext)? Sen så står det i allt detta syndade job inte i sitt tal.

Om vi lär känna Gud som den gode, kärleksfulla och underbara Gud som han är så kommer vi också att lära oss att förtrösta på honom oavsett livets alla omständigheter och veta att de motgångar vi möter sker pga. att Gud har vårt andliga bästa i fokus.

- Vi har ställt oss frågorna: Vem förtröstar vi på i: för det första frestelsen och för det andra i livets motgångar.

Låt oss nu för det tredje och sista ställa oss frågan: Vem förtröstar vi på i livets medgångar.

- I kap 39 så befann sig Hiskia i medgång. Han hade blivit frisk från sin dödliga sjukdom och Gud hade lovat att Hiskia och Jerusalem skulle bli räddade ur Assyriens hand.

Skulle han nu förtrösta på Gud? Efter att Merodak-Baladan kungen i Babel hade hört att Hiskia varit sjuk och blivit frisk igen så sände han sändebud med brev och en gåva till Hiskia.

- Vad Hiskia då gjorde var att han visade sändebuden alla rikets skatter, vapen och hemligheter.

Om vi läser mellan raderna och lägger in vad vi vet från historien så får vi veta att Babel hade gjort uppror mot Assyrien och ville skapa en allians mot Assyrien.

- Hiskia välkomnade Babel med glädje och det verkar som om Hiskia ville vara del i Babels uppror mot Assyrien.

³Då kom profeten Jesaja till kung Hiskia och sade till honom: "Vad har dessa män sagt, och varifrån har de kommit till dig?" Hiskia svarade: "De har kommit till mig från ett avlägset land, från Babel." ⁴Jesaja frågade: "Vad har de sett i ditt hus?" Hiskia svarade: "De har sett allt som finns i mitt hus. Det finns ingenting i mina förrådshus som jag inte har låtit dem se." ⁵Då sade Jesaja till Hiskia: "Hör HERREN Sebaots ord: ⁶Se, dagar skall komma, då allt som finns i ditt hus och som dina fäder har samlat ända till denna dag skall föras bort till Babel. Ingenting skall bli kvar, säger HERREN. ⁷Och några av de söner som skall utgå från dig och som du kommer att föda skall man ta, och de skall bli hovmän i den babyloniske kungens palats."

- Varför reagerade Gud så hårt på att Hiskia visade dem sina hemligheter? 2 Krön 32:25 uppenbarar för oss att högmod hade kommit in i Hiskias hjärta.

Han blev i stolthet oberoende av Gud och började att förtrösta på sig själv och sin förmåga.

- Detta är en mycket stor fara för oss alla. Att vi i livets medgång slutar att förtrösta på Gud när allt går bra och börjar att förtrösta på oss själva istället.

Detta är något vi ser gång på gång i Israels historia. Kolla t.ex. i Domarboken.

- Efter att folket hade syndat och Gud i tuktan sänt fienden som invaderat landet så ropar de ut till Gud och han reste upp en domare för att rädda dem.

Men när allt var frid och fröjd så slutade de att förtrösta på Gud och vände sig på nytt bort från honom.

- Vi löper samma risk som Hiskia och Israel när vi befinner oss i livets medgångar att högmodets oberoende smyger sig in i våra hjärtan så att vi slutar att förtrösta på Gud och börjar leva våra liv oberoende av honom.

Hiskia själv kom inte att föras bort i fångenskap, men pga. hans synd så kom några av hans efterkommande att tas till fånga och bli hovmän eller eunucker som det hebreiska ordet betyder i den babyloniske kungens palats.

- Detta förbereder oss på vad de nästkommande kapitlen i Jesaja kommer att handla om: "Den babyloniska fångenskapen."

Allt detta grundade sig i Hiskias stolthet där han inte förtröstade på Herren.

- Han till och med går så långt i v.8 här i kap 39 att han säger gott är Herrens ord som du har talat och sa för det ska bli frid och trygghet i mina dagar.

Detta är väldigt själviskt att bara ha sig själv i fokus och inte tänka på hans efterkommande.

- Må vi be att Herren hjälper oss att förtrösta både i våra frestelser, motgångar, men även i våra medgångar.

Må vi ta varning och ta till oss Paulus ord i 1 Kor 10:12 Därför ska den som menar sig stå, se till att han inte faller.

- När allt är frid och fröjd så låt oss ta varning så att vi inte faller utan att vi fortsätter att hålla oss beroende och förtröstar på Herren.

Ytterst, vem är det du förtröstar på? Det kommer komma en fångenskap som är långt värre än det babyloniska fångenskapet.

- En evig fångenskap i helvetet för alla som inte förtröstar på Jesus. Vi har alla syndat vilket gör att vi förtjänar Guds vrede.

Men den goda nyheten är att Gud Fadern sände sin son Jesus som själv är Gud till att ta syndares straff i deras ställe.

- Enda sättet att bli räddad från detta straff till en underbar relation för all evighet med Gud är att förtrösta på att Jesus tog ditt straff när han dog och uppstod från det döda.

Vänd dig bort från din synd och förtrösta på honom. Det är det här det verkliga livet handlar om att som hans barn börja leva i förtröstan på Gud.

- Gud är alltigenom god och kärleksfull. Förtrösta på honom både när du blir frestad, i motgång och medgång. Då kommer han i trofasthet att leda dig som den goda herde han är.